

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.995/2017/8. szám

A Debreceni Ítéltábla a Sipos és Moskovits Ügyvédi Iroda (ügyintéző Dr. Sipos Attila ügyvéd cím) által képviselt felperes neve (cím) lakos felperesnek - a Dr. Hajzer Gabriella ügyvéd (cím) által képviselt alperes neve (cím) alperes ellen határozatok hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 1.P.20.616/2017/7. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10 000 (Tízezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A alperes neve a Nyíregyházi Törvényszék által 15-02-000...3. szám alatt nyilvántartott civil szervezet, melynek a felperes tagja.

A vadásztársaság elnöke 2017. március 2-ára közgyűlést hívott össze, a meghívóban megjelölte az ülés helyét és a napirendi pontokat.

A szervezet tagnyilvántartása szerint a felperes Ny., E. utca 9. alatti címen lakik, ide a meghívót 2017. február 20-án tértivevényes levélben kísérelte meg kézbesíteni a vadásztársaság, azt azonban a Posta „nem kereste” jelzéssel küldte vissza. 2017. február 21-én a felperes **t.-i** címén személyesen kísérelték meg a meghívó kézbesítését, ott a felperes édesapja a neki címzett meghívót átvette, a felperesnek küldött meghívó átvételét megtagadta.

2017. március 2-án a vadásztársaság a közgyűlést megtartotta, az határozatképes volt. A közgyűlésen elfogadott 5/(2017.03.02.) Kgy. határozatban a vadásztársaság kijelentette, hogy a **T.-i F. Község**, valamint a **T.-i F. Vadásztársasága** által kötött haszonbérleti szerződést, annak minden pontjában megismerte s azokat elfogadta, a szerződésben foglaltakat magáévá tette, így az alperes az előhaszonbérleti jogával élni kíván. Azzal élve az alperes a **T.-i F. Vadásztársasága** haszonbérelő helyébe lép.

A 6/(2017.03.02.) Kgy. határozat szerint a közgyűlés feljogosította a vadásztársaság elnökét a haszonbérleti szerződéshez kapcsolódó okiratok aláírására.

A közgyűlésen az egyesület elnöke ismertette az intézőbizottság azon döntését is, mely szerint 2017. március 1-i határozatával **M. J.** tagsági jogviszonyát törléssel megszüntette.

A felperes 2017. április 3-án elektronikus úton előterjesztett keresetében kérte, hogy a bíróság helyezze hatályon kívül a vadásztársaság közgyűlése 5/(2017.03.02.) és 6/(2017.03.02.) közgyűlési határozatait, valamint az intézőbizottság 2017. március 1-i keltezésű, **M. J.** tagsági jogviszonyát törléssel megszüntető határozatát. Előadása szerint 2017. március 3-án értesült a közgyűlési határozatokról, addig külföldön tartózkodott. Arra hivatkozott, hogy a közgyűlés összehívása nem szabályszerűen történt, mert ő arról meghívót nem kapott. Utalt arra, hogy a ny.-i címe már megváltozott, ezt annak idején az alperes tudomására hozta, míg a **t.-i** - édesapjával azonos - címe a vadásztársaság meghívót nem kézbesített. Álláspontja szerint az intézőbizottság határozata azért jogszabálysértő, mert az érintett tag tagsági viszonya csak felmondással lett volna megszüntethető, ilyen határozat hozatala pedig a közgyűlés hatáskörébe tartozik.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a felperes a perindítással elkésett, mert a 2017. március 3-i tudomásszerzéséhez képest a jogszabály és a vadásztársaság alapszabálya által is biztosított 30 napos határidő 2017. április 2-án lejárt, ami ugyan munkaszüneti nap, ám a felperesnek lehetősége lett volna elektronikus úton, határidőn belül benyújtani keresetlevelét. Azzal érvelt, hogy a közgyűlési meghívót szabályszerűen kézbesítette a címzett részére, így azt szabályszerűen tarthatták meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felperest 20 000 forint perköltség alperes részére történő megfizetésére. A határozata indokolásában akként foglalt állást, hogy a felperes a keresetét elkésetten nyújtotta be. Idézte a szervezet 2017. január 21-i keltezésű alapszabálya a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 3:36. § (1) bekezdésével azonos tartalmú rendelkezését, mely szerint a vadásztársaság tagja a vadásztársaság valamely szervének törvénysértő határozatát a tudomására jutástól számított 30 napon belül támadhatja meg. A felperes az általa sérelmezett határozatokról az alperes által elismerten 2017. március 3-án szerzett tudomást, ahhoz képest a 30 nap 2017. április 2-án, vasárnap letelt. Megítélése szerint a Ptk. 3:36. § (1) bekezdése csak a perindítás objektív, egy éves határidejéhez fűzi a jogvesztés jogkövetkezményét, a 30 napos szubjektív határidőhöz illet nem kapcsolt, ezért amennyiben a keresetlevelet nem elektronikus úton nyújtotta volna be a felperes, alkalmazandó lett volna a Pp. 103. § (4) bekezdése, melynek értelmében a határidő, amennyiben annak utolsó napja munkaszüneti nap, csak az azt követő legközelebbi munkanapon járt volna le. A perbeli esetben e szabály azért nem volt alkalmazható, mert a felperes elektronikus úton terjesztette elő keresetlevelét, s azt, figyelemmel az 1952. évi III. törvény (Pp.) 394/J. § (5) bekezdésében írtakra, 2017. április 2-ig nyújthatta volna be határidőn belül. Az elektronikus keresetlevél előterjesztés esetén nincs jelentősége annak, ha a határidő utolsó napja munkaszüneti nap.

A közgyűlési meghívóval kapcsolatban megjegyezte, hogy a vadásztársaság 2017. január 21-én módosított alapszabálya III/17. pontja rendelkezik a közgyűlés összehívásának rendjéről, és e szabályt az adott esetben betartották, a felperes nem hivatkozhat arra, hogy nem kísérelték meg részére a meghívó szabályszerű kézbesítését. Az intézőbizottsági határozat hatályon kívül helyezése iránti kérelemmel össze-függésben hangsúlyozta, hogy a felperes a perindítási határidőt e tekintetben is elmulasztotta.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság kötelezését új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára. Álláspontja szerint a törvényszék tévedett, amikor azt állapította meg, hogy a keresetlevelét

elkészen nyújtotta be. Utalt a Ptk. 8:3. § (3) bekezdésére, mely kimondja, hogy ha a határidő utolsó napja munkaszüneti nap, a határidő a következő munkanapon jár le. Erre figyelemmel pedig, megítélése szerint, a keresetlevélét, melyet az elsőfokú bíróság április 3-án érkezett, határidőben nyújtotta be. Hivatkozott arra, hogy a vadásztársaság alapszabályát ugyan 2017. január 21-én módosította a közgyűlés, azt azonban a bíróság felhívására április 8-án újból módosítani kellett, ezért kérdéses, hogy mely létesítő okirat szabályai az irányadóak a közgyűlés szabályszerű összehívására. Megismételte a keresetében kifejtett álláspontját, mely szerint csak akkor lett volna szabályszerűen összehívottnak tekinthető a közgyűlés, ha ő az arra szóló meghívót ténylegesen megkapta volna. Sétélmezte, hogy az elsőfokú bíróság az intézőbizottsági határozattal összefüggésben semmilyen tényállást nem állapított meg.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes költségben való marasztalását kérte. Hangsúlyozta, hogy a törvényszék helytállóan foglalt állást, amikor a felperes keresetlevélét - figyelemmel a Pp. 394/J. § (5) bekezdésére - elkészen előterjesztettnek minősítette. Rámutatott, hogy a jogvita elbírálására a 2017. január 21-i keltezésű alapszabály rendelkezései az irányadóak. Azzal érvelt, hogy a létesítő okiratnak megfelelően a vadásztársaság megkísérelte a meghívó kézbesítését a felperes részére postai úton a tagnyilvántartásban szereplő címére, amelynek megváltozásáról a felperes nem értesítette a szervezetet. Megkísérelte a **t.-i** címen is a kézbesítést személyesen, ám a postai szolgáltatások nyújtásának és a hivatalos iratokkal kapcsolatos postai szolgáltatás részletes szabályairól, valamint a postai szolgáltatók általános szerződési feltételeiről és a postai szolgáltatásból kizárt vagy feltételeken szállítható küldeményekről szóló 335/2012. (XII.04.) Kormányrendelet (a továbbiakban Kormányrendelet) szerint a küldemény átvételére feljogosított helyettes átvevő - az felperes édesapja - a meghívó átvételét megtagadta. Megjegyezte, hogy az intézőbizottsági határozat felülvizsgálatát **M. J.** nem kérte, tagsági viszonya megszüntetését tudomásul vette.

A felperes előkészítő iratában kiemelte, hogy a Kormányrendelet hivatalos iratok kézbesítésének szabályairól szól, a vadásztársaság közgyűlési meghívója azonban ilyennek nem tekintendő.

Az ítéletábra a fellebbezést alaptalannak találta.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésére hivatkozással helytállóan állapította meg, hogy a felperes a vadásztársaság határozatainak hatályon kívül helyezése iránt az azokról való tudomás szerzésétől számított 30 napon belül indíthat keresetet. Ezzel egyezően rendelkezik a vadásztársaság létesítő okirata is.

A bírósági eljárást megindító keresetlevél vagy kérelem késedelmes benyújtásáról szóló 4/2003. Polgári jogegységi határozat - amelyben foglaltakat a Kúria 1/2017. számú Polgári jogegységi határozatával fenntartotta - szerint a keresetlevél benyújtására a jogszabályban megállapított határidő számítására - amennyiben jogszabály másként nem rendelkezik - a Pp. 105. § (4) bekezdésben foglaltak nem alkalmazhatók. Az indoklás részletesen kifejti, hogy a kereset indítás határidőhöz kötése a bírósághoz fordulás alapjogának alkotmányos korlátozása, amelyet az Alkotmánybíróság összefüggésbe hozott a jogállamhoz tartozó jogbiztonság érvényesülése követelményével is (185/B/1991/3.AB.). A kereset az alanyi (anyagi) jog bírósági érvényesítésének eszköze. A kereset tárgya az érvényesíteni kívánt jog (jogviszony), a kereset tartalma a bíróság döntésére vonatkozó határozott kérelem. A jogszabályban megállapított keresetindítási határidő nem a bírósági eljárás része, hanem mint az érvényesíthetőség létszakába jutott igény idővetülete, az alanyi (anyagi) joghoz, jogviszonyhoz kötődik, és mint ilyen szükségképpen anyagi jogi természetű. E határidő jellege nem függ attól, hogy a határidőt milyen típusú (anyagi jogi vagy eljárás jogi)

jogszabály rendeli, illetőleg annak elmulasztásához milyen jogkövetkezményt fűz. A kereset indítási anyagi jogi határidők jogi természete nem különbözik a más típusú anyagi jogi határidőktől. Mindebből következően a keresetlevélnek a bírósághoz történő benyújtása nem perbeli cselekmény. A keresetlevélnek a határidő utolsó napján a munkaidő végéig a bírósághoz meg kell érkeznie. Az anyagi jogi határidőre a Pp. 105. § (4) bekezdés - a 105. § (1) bekezdéséből következően csak a perbeli cselekményekre irányadó - szabálya nem alkalmazható, ezért a kereset indítás határidejét a fél - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - elmulasztja akkor is, ha a keresetlevél a határidő utolsó napján ajánlott küldeményként postára adja.

A határidő utolsó napja a perbeli esetben - tekintettel arra, hogy a felperes a számára sérelmes határozatokról 2017. március 3-án szerzett tudomást - április 2., miként azt az elsőfokú bíróság ugyancsak helytállóan megállapította.

Április 2. vasárnapi nap volt.

A Ptk. 8:3. § (3) bekezdése úgy szól, hogy „ha a határidő utolsó napja munkaszüneti nap, a határidő a következő munkanapon jár le”.

A felperes a keresetlevelét elektronikus úton április 3-án előterjesztette, azt a törvényszék e napon érkezett is, ekként a keresetlevél határidőben benyújtottnak számít. Annak, hogy a felperes a keresetét elektronikus úton és nem papír alapon indította, nincs a határidő megtartása szempontjából jelentősége. Az elektronikus kapcsolat tartás lehetővé tételének célja az, hogy a bírósági eljárások gyorsítása, a költségkímélés, a mindkét érdekét szolgáló időszerű ítékezés érdekében informatikai eszközök kerüljenek felhasználásra. Az elektronikus kapcsolattartás lehetővé tétele ennek megfelelően nem eredményezheti azt, hogy a bíróság az ezt az utat választó felet hátrányosabb helyzetbe hozza ahhoz a félhez képest, aki hagyományos módon, papír alapon, postai úton nyújtja be beadványát.

Mindezekre figyelemmel a bíróságnak érdemben kellett elbírálnia, hogy a felperes által felülvizsgálni kért határozatok jogszabály sértőek-e.

A Pp. 253. § (3) bekezdése kimondja, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között (247. §) változtathatja meg. E korlátok között azonban a perben érvényesített jog, illetőleg az azzal szemben felhozott védekezés alapjául szolgáló olyan kérdésekben is határozhat, amelyekben az elsőfokú bíróság nem tárgyalta, illetőleg nem határozott.

A felperes keresettel érintett két közgyűlési határozat hatályon kívül helyezését arra hivatkozással kérte, hogy ő a közgyűlésre meghívót nem kapott, ezért azon részt venni nem tudott, és emiatt a közgyűlés határozatot sem hozhatott volna.

Az alperes 2017. január 21-i keltezésű alapszabálya III/17. pontja - mely szó szerint megegyezik a 2013. március 30-i keltezésű létesítő okirat III/17. pontja (3) bekezdésével, melyből következően a felperes fellebbezésében ezzel kapcsolatban előadottak irrelevánsnak tekintendők - akként szól, hogy a taggyűlést a vadásztársaság elnöke igazolható módon (fax-on, email-en, postai úton, stb.), írásbeli meghívóval, a hely és időpont feltüntetésével, valamint a napirend megjelölésével akként hívja össze, hogy a meghívott a meghívót a közgyűlés időpontját legalább 8 nappal megelőzően megkapja.

Az ítélet tábla egyetért a felperes azon érvelésével, hogy a meghívó kézbesítésének szabályszerű volta nem a Kormányrendelet szabályai szerint ítélandó meg, mert a jogszabály a hivatalos iratok kézbesítéséről szól. Az elsőfokú bíróság azonban helytállóan foglalt állást e kérdésben, mikor azt fejtette ki, hogy a közgyűlés szabályszerű összehívása megállapításakor annak van döntő jelentősége, hogy a szervezet elnöke - mint a közgyűlés összehívására az alapszabály által feljogosított személy - megtett-e minden tőle elvárható annak érdekében, hogy a társaság tagja a legfőbb szerv ülésének napjáról, idejéről kellő időben értesüljön. Ez az adott esetben kétséget kizáróan megtörtént: a felperes részére a tagnyilvántartás szerinti címére postai úton elküldték a meghívót, majd a másik ismert címén személyesen kísérelték meg azt kézbesíteni. A felperes ezzel kapcsolatos érvelése - mely szerint csak akkor minősíthető szabályszerűen összehívottnak a legfőbb szerv ülése, ha a meghívó ténylegesen is kézbesítették a tag részére - nem foghat helyt, mert annak értelmében egy, a meghívó átvételét bármi okból megtagadó tag lehetetlenné tenné a szervezet működését.

A Ptk. 3:35. § kimondja, hogy a jogi személy tagja, tagság nélküli jogi személy esetén az alapítói jogok gyakorlója, a jogi személy vezető tisztségviselője és felügyelő bizottsági tagja kérheti a bíróságtól a tagok vagy az alapítók és a jogi személy szervei által hozott határozat hatályon kívül helyezését, ha a határozat jogszabálysértő vagy a létesítő okiratba ütközik. Ennek értelmében elvileg a jogi személy bármely szerv által hozott határozatának felülvizsgálatát kérheti bármely jogosult, és a felperes éppen ez alapján indítványozta a **M. J.** tagsági viszonyát törléssel megszüntető intézőbizottsági határozat hatályon kívül helyezését.

E kérdés eldöntését azonban logikailag meg kell előznie annak eldöntése, hogy a felperes rendelkezik-e perbeli legitimációval. A perbeli legitimáció a fél és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolatra vonatkozik, vagyis azt jelenti, hogy a felperest megilleti-e a keresettel érvényesített jog az alperessel szemben. A perbeli legitimáció anyagi jogi kérdés, amelynek hiánya a kereset érdemi elutasításához vezet. Az anyagi jogi legitimáció kérdése, mint a „kereshetőségi jog” jelenik meg a bírósági gyakorlatban, amely a felperes igényérvényesíthetőségi jogosultságát jelenti.

Az egyesületi jog területén alapelve, hogy a tagsággal rendelkező civil szervezeteknél mind a tagsági jogviszony létesítése, mind megszüntetése önkéntes, az a tag akaratától függ, senki nem kényszeríthető akarata ellenére arra, hogy egy civil szervezetbe lépjen, vagy abban meglévő tagsági viszonyát fenntartsa. A perbeli esetben a **M. J.** tagsági jogviszonyát megszüntető intézőbizottsági határozat felülvizsgálatát csak maga az érintett tag kérheti, csak az általa indított perben vizsgálhatja azt a bíróság, hogy a sérelmezett határozat jogszabálysértő vagy létesítő okiratba ütköző-e vagy sem. Ellenkező értelmezés esetén, ha egy másik tag - például a felperes - által indított perben a bíróság azt állapítaná meg, hogy a határozat alapszabályba ütközése miatt törvénysértő, és azt hatályon kívül helyezné, **M. J.** tagsági viszonya nem szűnne meg, ezért őt továbbra is terhelnék az abból fakadó kötelezettségek, így például a tagdíjfizetés is. Arról, hogy e terheket kívánja-e vállalni, kizárólag maga az érintett tag dönthet, ami abban nyilvánul meg, hogy ő választhat a tagsági viszonyát megszüntető határozat tudomásul vétele, illetve a perindítás között. E jogot más tag nem gyakorolhatja helyette, azaz e tekintetben „más tag” kereshetőségi joggal nem rendelkezik.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét a fent kifejtett eltérő indokolással helybenhagyta a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

A fellebbezés eredménytelennek bizonyult, ezért a felperes köteles a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is pernyertes alperes költségeinek megtérítésére. E címen az

alperes képviselőjének munkadíját számolta el, melynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján bírálta el tárgyaláson kívül.

Debrecen, 2018. február 6.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. előadó bíró, Dr. Gárdosi Judit s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -